

Doncs si senyor, celebrem els setanta,
i amb molta honra i esperit juvenil,
aquesta edat, encara s'aguanta,
i el nostra tarannà es serva tranquil.

Qui diu que els anys passen i afeixuguen?.
Si encara som com aus de primer vol,
dintre nostre, les il·lusions belluguen,
cada jorn, només sortir-ne el sol.

No hi fa res que ens diguin que som avis,
les veus tendres dels fills dels nostres fills,
les paraules dels nets, mai són agravis.
i els veiem tant honestos, bons i senzills.

Doncs be companys, ja ho veieu, altra vegada,
per a contar-nos histories i fets,
mitjançant aquesta alegre trobada,
ens trobem com en els temps de vailets.

Les veus més ronques, cares no tant fines,
i la lleugeresa ens ha abandonat,
però en cada rostre endevines,
la fermesa d'un crit de llibertat.

Encara el pensament se'ns allibera,
vers l'esperança d'aquell horitzó,
sempre al aguait i sempre a l'espera,
que encara nostra edat dona de bo.

Mireu sinó, aquest agraciats rostres,
de les nenes que sempre ens fan costat,
les admirables i tant bones esposes,
per sempre fidels que mai ens han deixat.

Són de bon veure, belles i rialleres,
qui no estarà orgullós al seu costat,
ens ajuden a resoldre les quimeres,
i com nosaltres són de cor enamorat.

Ja ho veieu....que carai...només són setanta,
tenim ganes de viure i disfrutar,
la vida es bonica, i la il·lusió es tanta,
que val la pena poder- la aprofitar.

Donem gràcies a Déu pel fet de ser-hi,
i vulgui Ell que sigui per a molts anys,
a la propera tots voldrem tornar-hi,
amb aquesta amistat de bons companys.